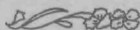

Slovenska zemlja.

Slovenska zemlja, zemlja verna,
svetišče divno se mi zdiš,
saj vidi zarja te večerna,
kako Brezmadežno slaviš.
Pred njen oltar cvetice trosiš,
s ponosom nje svetinjo nosiš,
ko vžiga zvezd se milijon,
le njo slavi tvoj mili zvon.

M. Elizabeta. (»Iz moje celice«, str. 50.)

Presveto Marijino srce.

Lansko leto je bil »Angelček« vnet zvonar »Marijinega zvončka« in je opominjal jasno in glasno Marijine ljubljence, kako naj si pridobivajo najpotrebnejših čednosti, da si bodo mogli nakloniti ljubezen svoje nebeške Matere. Tudi letos bo zvonil »Angelček« z Marijinim zvončkom, in sicer zopet iz tistega svetega namena, da bi se bolj in bolj vnemala mlada srca za češčenje Matere božje, da bi jo čedalje bolj ljubili, goreče čistili in zvesto posnemali.

V to svrho bo milobni glas Marijinega zvončka označeval Marijino slavo, njeno lepoto in veličastnost. In da bi laže umevali, bo tako ubiral zvonjenje, da se bo vse lepo strinjalo na enem prostorčku, — v onem svetišču, kjer se združuje vsa Marijina slava, čast in lepota, namreč v Marijinem presvetem srcu. Saj je pač samoobsebi umevno in jasno, da si mislimo vse Marijine vrline združene v njenem presvetem srcu.

Kajne, saj je že pri navadnem človeku tako, da ga sodimo le po — njegovem srcu in pravimo: dobro srce —